Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

23. listopadu 2017 *

„Odrůdové právo – Řízení o prohlášení neplatnosti – Odrůda cukrové řepy M 02205 – Článek 20 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 2100/94 – Článek 7 nařízení č. 2100/94 – Odlišnost odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo – Technické zkoušení – Řízení před odvolacím senátem – Povinnost řádně a nestranně posoudit všechny relevantní okolnosti daného případu – Pravomoc změnit rozhodnutí“

Ve věci T-140/15,

Aurora Srl, se sídlem ve Finale Emilia (Itálie), původně zastoupená L.-B. Buchmanem, advokátem, poté L.-B. Buchmanem, R. Crespim a M. Razou, advokáty,

žalobkyně,

proti

Odrůdovému úřadu Společenství (CPVO), původně zastoupenému F. Mattinou, poté F. Mattinou a M. Ekvadem a poté F. Mattinou, M. Ekvadem a A. Weitz, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem CPVO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem, je

SESVanderhave NV, se sídlem v Tirlemontu (Belgie), původně zastoupená K. Neefsem a P. de Jongem, poté P. de Jongem, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí odvolacího senátu CPVO ze dne 26. listopadu 2014 (věc A 010/2013) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Aurora a SESVanderhave,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, A. Dittrich a P. G. Xuereb (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 24. března 2015,

s přihlédnutím k vyjádření CPVO k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 29. července 2015,

s přihlédnutím ke spisu vedlejší účastnice došlému kanceláři Tribunálu dne 23. července 2015,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Tribunálu dne 14. října 2015,

s přihlédnutím k duplice CPVO došlé kanceláři Tribunálu dne 18. prosince 2015,

s přihlédnutím k duplice vedlejší účastnice došlé kanceláři Tribunálu dne 17. prosince 2015,

s přihlédnutím k písemným otázkám Tribunálu položeným účastníkům řízení dne 20. prosince 2016 a jejich odpovědím na tyto otázky došlým kanceláři Tribunálu dne 16. ledna 2017,

s přihlédnutím k písemným otázkám Tribunálu položeným účastníkům řízení dne 22. března 2017 a jejich odpovědím na tyto otázky došlým kanceláři Tribunálu dne 18. dubna 2017,

s přihlédnutím k vyjádřením CPVO a vedlejší účastnice k dokumentu předloženému žalobkyní na jednání došlým kanceláři Tribunálu dne 20. června 2017,

s přihlédnutím k písemným otázkám Tribunálu položeným účastníkům řízení dne 14. června 2017 a jejich odpovědím na tyto otázky došlým kanceláři Tribunálu dne 29. června 2017,

po jednání konaném dne 1. června 2017,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu a napadené rozhodnutí

Řízení o udělení odrůdového práva Společenství

1 Dne 29. listopadu 2002 podala vedlejší účastnice, společnost SESVanderhave NV, žádost o odrůdové právo Společenství u Odrůdového úřadu Společenství (CPVO) na základě nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. 1994, L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390). Odrůda, po kterou bylo tímto žádáno o odrůdové právo, je odrůda M 02205, což je odrůda cukrové řepy náležející k druhu *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll*.

2 CPVO pověřil podle čl. 55 odst. 1 nařízení č. 2100/94 Statens utsädeskontroll (Úřad pro kontrolu a certifikaci osiv, Švédsko, dále jen „zkušební úřad“) technickým zkoušením odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo. Uvedený úřad byl zejména pověřen posouzením, zda je odrůda, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, odlišná od nejpodobnějších odrůd, jejichž existence byla obecně známa ke dni podání žádosti o odrůdové právo Společenství (dále jen „referenční odrůdy“), ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 2100/94. Pro tyto účely byly za odrůdy nejpodobnější odrůdě, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, považovány odrůdy řepy Dieck 3903 a KW 043.

3 Dne 10. prosince 2004 zaslal zkušební úřad CPVO závěrečnou technickou zprávu spolu s popisem odrůdy a dokumentem nazvaným „Informace o odlišnosti“ (dále jen „srovnávací výkaz odlišnosti“). Posledně zmíněný dokument obsahoval následující údaje:

Název referenční odrůdy	Znaky, kterými se referenční odrůda liší	Stupeň projevu referenční odrůdy	Stupeň projevu odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo
Dieck 3903	listová čepel: zvlněnost okraje	6	4
	listová čepel: puchýřovitost	6	5
KW 043	listová čepel: zelená barva (dále jen „barva listové čepele“)	4	5
	klíčivost: % jednoklíčkového osiva	2	2

4 Na základě této zprávy udělil CPVO dne 18. dubna 2005 vedlejší účastnici požadované odrůdové právo Společenství pro odrůdu M 02205, jež bylo zapsáno pod číslem EU 15118. K tomuto rozhodnutí byly přiloženy dokumenty poskytnuté zkušebním úřadem, jež zahrnovaly popis odrůdy a srovnávací výkaz odlišnosti.

5 Dne 20. dubna 2012 žalobkyně, společnost Aurora Srl, informovala CPVO jednak o řízení probíhajícím před italskými soudy – řízení pro porušení práv zahájeném proti ní na návrh vedlejší účastnice – a jednak o tom, že v osvědčení o zápisu odrůdy M 02205 byl zjištěn rozpor, neboť stupně projevu znaků „barva listové čepele“ a „listová čepel: zvlněnost okraje“, jak byly začleněny do popisu odrůdy, neodpovídají stupňům projevu uvedeným ve srovnávacím výkazu odlišnosti (4 namísto 5 u prvního znaku a 5 namísto 4 u druhého znaku).

6 Na základě žádosti o vysvětlení, kterou podal CPVO dne 23. dubna 2012, zkušební úřad potvrdil, že se do srovnávacího výkazu odlišnosti vloudila chyba. Podle zkušebního úřadu však uvedená chyba nezpochybňuje závěr o odlišnosti odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, a to tím spíše, že informace poskytnuté v popisu odrůdy jsou správné.

7 Dne 4. května 2012 předal CPVO žalobkyni opravenou verzi srovnávacího výkazu odlišnosti, přičemž uvedl, že se ve skutečnosti jedná o chybu v přepisu informací převzatých z úředního popisu uvedené odrůdy.

8 Žalobkyně poté informovala CPVO, že v opravené verzi srovnávacího výkazu odlišnosti byly zjištěny další chyby, a sice že v pozměněné verzi uvedeného dokumentu nebyla opravena známka odpovídající znaku „barva listové čepele“. V této souvislosti CPVO dne 11. května 2012 potvrdil, že stupeň projevu odrůdy M 02205 týkající se uvedeného znaku je 4, a nikoli 5. Vzhledem k tomu, že po provedení této poslední opravy nebyl již znak „barva listové čepele“ relevantní pro odlišení odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, od odrůdy KW 043, neboť stupně jejich projevu se staly totožnými, tento znak byl ze srovnávacího výkazu odlišnosti vypuštěn.

9 V rámci komunikace, k níž u této příležitosti došlo mezi zkušebním úřadem a CPVO, vznesl posledně zmíněný též otázky ohledně totožného stupně projevu obou odrůd M 02205 s KW 043, pokud jde o znak „klíčivost“.

10 Při odeslání opravené verze srovnávacího výkazu odlišnosti CPVO dne 27. dubna 2012 v něm zkušební úřad ponechal odkaz na znak „klíčivost“, přičemž k jeho stupni projevu doplnil procentuální odchylku odpovídající 29 % pro odrůdu, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, oproti 94 % pro referenční odrůdu KW 043.

11 Po těchto následných opravách byl srovnávací výkaz odlišnosti následujícího znění:

Název referenční odrůdy	Znaky, kterými se referenční odrůda liší	Stupeň projevu referenční odrůdy	Stupeň projevu odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo
Dieck 3903	listová čepel: zvlněnost okraje	6	5
	listová čepel: puchýřovitost	6	5
KW 043	klíčivost: % jednoklíčkového osiva	2 (94 %)	2 (29 %)

Řízení o prohlášení neplatnosti před CPVO v prvním stupni

12 Dne 28. srpna 2012 podala žalobkyně na základě článku 20 nařízení č. 2100/94 návrh na prohlášení neplatnosti odrůdového práva Společenství uděleného vedlejší účastnici, a to z důvodu, že následné opravy srovnávacího výkazu odlišnosti ukázaly, že odrůda M 02205 nesplňuje podmínku „odlišnosti“ ve smyslu čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení. Žalobkyně konkrétně v písemném odůvodnění odvolání, které podala k CPVO, zpochybnila skutečnost, že po provedení výše zmíněných oprav spočíval jediný rozdíl mezi odrůdami M 02205 a KW 043 v procentuální odchylce stupně projevu znaku „klíčivost“, a sice 29 % pro odrůdu M 02205 oproti 94 % pro referenční odrůdu KW 043. Tato okolnost přitom učinila výběr tohoto znaku nevhodným pro účely vyvození závěru o odlišnosti odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, neboť podle vysvětlení podaných v příloze 1 protokolu přijatého CPVO dne 15. listopadu 2001 pro druh *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll* (dále jen „protokol ze dne 15. listopadu 2001“), použitelného v projednávané věci, by odlišnost odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, mohla být odůvodněna s ohledem na znak „klíčivost“ pouze tehdy, kdyby rozdíl mezi známkou udělenou této odrůdě a známkou udělenou referenční odrůdě činil 2 body – čemuž tak v projednávané věci bezesporu nebylo.

13 Dne 13. května 2013 – jelikož se ukázalo, že po provedení výše zmíněných oprav spočíval rozdíl mezi odrůdami M 02205 a KW 043 ve skutečnosti pouze v rozdílu týkajícím se procentuální hodnoty znaku „klíčivost“ – CPVO kontaktoval zkušební úřad a požádal jej o ověření, zda je znak „klíčivost“ jediným znakem zakládajícím odlišnost uvedených odrůd, nebo zda byly během technického zkoušení pozorovány i jiné znaky tohoto druhu.

14 Dne 14. května 2013 vydal zkušební úřad aktualizovanou verzi srovnávacího výkazu odlišnosti, která obsahovala nové znaky, jež uvedený úřad považoval za způsobilé odůvodnit odlišnost dotčených odrůd. Předmětná verze zněla takto:

Název referenční odrůdy	Znaky, kterými se referenční odrůda liší	Stupeň projevu referenční odrůdy	Stupeň projevu odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo
Dieck 3903	listová čepel: zvlněnost okraje	6	5
	listová čepel: puchýřovitost	6	5
KW 043	Klíčivost: % jednoklíčkového osiva	2 (94 %)	2 (29 %)
	stonek: délka	6	3
	listová čepel: zvlněnost okraje	4	5
	listová čepel: lesk	4	5
	listová čepel: puchýřovitost	4	5

15 S ohledem na tyto poznatky CPVO dne 16. května 2013 potvrdil účastníkům řízení o prohlášení neplatnosti, že odrůda M 02205 je odlišná od jakékoli jiné obecně známé odrůdy ve smyslu článku 7 nařízení č. 2100/94. Kromě toho upřesnil, že důvodem změny znaků, k níž došlo, bylo to, že se praxe jednotlivých zkušebních úřadů liší, ať již jde o způsob, jakým tyto úřady vypracovávají zprávy o odlišnosti, nebo o volbu znaků, které považují za relevantní pro odůvodnění odlišnosti odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo. CPVO mimoto odůvodnil výběr znaku „klíčivost“ právě na základě této rozdílné praxe jednotlivých zkušebních úřadů. Avšak vzhledem k tomu, že se ukázalo, že tento znak není způsobilý odůvodnit závěr o odlišnosti, byl nakonec ze seznamu znaků obsaženého v konečné verzi srovnávacího výkazu odlišnosti, která byla vyhotovena dne 9. září 2013, vypuštěn. Tato verze zněla následovně:

Název referenční odrůdy	Znaky, kterými se referenční odrůda liší	Stupeň projevu referenční odrůdy	Stupeň projevu odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo
Dieck 3903	listová čepel: zvlněnost okraje	6	5
	listová čepel: puchýřovitost	6	5
KW 043	stonek: délka	6	3
	listová čepel: zvlněnost okraje	4	5
	listová čepel: lesk	4	5
	listová čepel: puchýřovitost	4	5

16 Z důvodu jednotlivých změn srovnávacího výkazu odlišnosti předložila žalobkyně – v rámci ústního vyjádření předneseného na jednání, jež se konalo před CPVO – doplňující argumenty s cílem prokázat, že v době udělení sporného odrůdového práva Společenství nebyla odrůda M 02205 odlišná od referenční odrůdy KW 043.

17 Žalobkyně zejména tvrdila, že předposlední a poslední verze srovnávacího výkazu odlišnosti uvádějí, že známky týkající se projevu, které jsou v tomto výkazu obsaženy, pokud jde o referenční odrůdy KW 043 a Dieck 3903, nevycházejí z výsledků srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004, ale byly převzaty z úředního popisu uvedených odrůd, jak byly stanoveny v době udělení odrůdového práva Společenství pro tyto odrůdy. Podle žalobkyně je takováto praxe nejen nepřijatelná, ale i protiprávní, neboť je v rozporu se všemi pravidly použitelnými v dané oblasti – podle kterých by se odlišnost odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, měla opírat pouze o údaje získané ze srovnávacích pěstování odrůd, k nimž došlo během dvou samostatných vegetačních období následujících po podání žádosti o zápis odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo. Žalobkyně je názoru, že existovalo jediné možné vysvětlení, jež by odůvodnilo rozhodnutí CPVO vyvodit závěr o odlišnosti odrůdy M 02205 z úředního popisu referenčních odrůd KW 043 a Dieck 3903. Toto vysvětlení spočívá v tom, že po vypuštění znaků „barva listové čepele“ a „klíčivost“ ze srovnávacího výkazu odlišnosti nebyl žádný jiný údaj plynoucí z výsledků získaných ze srovnávacích pěstování odrůd v letech 2003 a 2004 s to odůvodnit odlišnost odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo.

18 Pro rozptýlení všech pochybností v tomto směru požádala žalobkyně dne 23. května 2013, aby jí CPVO poskytl veškeré dokumenty pocházející od zkušebního úřadu, které se týkaly složky související s odrůdou M 02205. Dopisem ze dne 5. června 2013 odpověděl CPVO na žádost žalobkyně, avšak pouze částečně v tom smyslu, že jí poskytl pouze seznamy odrůd, jež byly zkoumány v rámci technického zkoušení provedeného v letech 2003 a 2004, jak mu byly předány zkušebním úřadem.

19 Žalobkyně předložila u CPVO několik dalších žádostí o doplňující informace za účelem získaní výsledků uvedených pěstování odrůd. Tyto žádosti však byly během správního řízení u CPVO bezúspěšné, a to z důvodu, že takovéto údaje si musí ponechat zkušební úřad. CPVO zaslal žalobkyni výsledky uvedených pěstování odrůd až dne 2. března 2015.

20 Rozhodnutím NN 010 ze dne 23. září 2013 zamítl CPVO návrh na prohlášení neplatnosti podaný žalobkyní na základě čl. 20 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2100/94 z důvodu, že se odrůda M 02205 zřetelně odlišuje od referenčních odrůd, včetně odrůdy KW 043. Vysvětlil, že v době vydání závěrečné zprávy zkušební úřad znal správné známky týkající se projevu, pokud jde o všechny znaky týkající se odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, a že tudíž chyby při přepisu ve srovnávacím výkazu odlišnosti nemají vliv na závěr o odlišnosti této odrůdy; tato okolnost byla mimoto potvrzena zkušebním úřadem.

21 Podle CPVO byla odrůda, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, jasně odlišná od jakýchkoli jiných obecně známých odrůd cukrové řepy, a to na základě několika znaků. V této souvislosti CPVO nejprve připomněl, že aktualizovaná verze srovnávacího výkazu odlišnosti ze dne 14. května 2013 potvrzuje závěr o odlišnosti odrůdy M 02205 oproti referenční odrůdě KW 043 z důvodu dalších čtyř znaků. CPVO dále poukázal na to, že okolnost spočívající v tom, že znak „klíčivost“ byl ve srovnávacím výkazu odlišnosti původně zmíněn, navzdory jeho irelevanci pro podložení odlišnosti odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, je sice politováníhodná, avšak nemá na konečný závěr žádný vliv. To platí tím spíše, že srovnávací výkaz odlišnosti je zkušebními úřady předkládán fakultativně pouze pro informační účely. CPVO konečně uvedl, že jakmile zaznamenal, že znak „klíčivost“ nebyl relevantním znakem, který musel být zmíněn ve zprávě, požádal zkušební úřad o poskytnutí nikoli „doplňkových“ nebo „nových“ znaků, jak patrně tvrdí žalobkyně, ale aby uvedený úřad vybral jiný znak, který byl pozorován během srovnávacích pěstování odrůd a který umožňuje relevantním způsobem doložit odlišnost odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo.

22 S ohledem na výše uvedené odmítl CPVO prohlásit sporné odrůdové právo Společenství neplatným.

Řízení u odvolacího senátu CPVO

23 Dne 4. října 2013 podala žalobkyně na základě článků 67 až 72 nařízení č. 2100/94 proti rozhodnutí o zamítnutí jejího návrhu na prohlášení neplatnosti odvolání k odvolacímu senátu CPVO.

24 V písemném odůvodnění odvolání vyjádřila žalobkyně zejména pochybnosti o původu údajů týkajících se referenční odrůdy KW 043, jak byly začleněny do předposlední a poslední verze srovnávacího výkazu odlišnosti.

25 Obdobně jako před CPVO v řízení v prvním stupni zopakovala žalobkyně tvrzení, že odlišnost odrůdy M 02205 ve vztahu k referenčním odrůdám KW 043 a Dieck 3903 nebyla prokázána na základě údajů získaných ze srovnávacího pěstování odrůd, ale pravděpodobně na základě známek obsažených v osvědčeních referenčních odrůd, jež byly získány ze srovnávacích pěstování odrůd, která se uskutečnila v odlišných obdobích, a sice v letech 2001 a 2002 pro odrůdu KW 043 a v letech 2002 a 2003 pro odrůdu Dieck 3903. V této souvislosti žalobkyně upřesnila, že známky týkající se projevu udělené odrůdě KW 043 ve srovnávacím výkazu odlišnosti jsou totožné se známkami zmíněnými v úředním popisu uvedené odrůdy. Zkušební instituty přitom považují za nesporné, že z důvodu skutečnosti, že známky týkající se projevu znaků charakteristických pro řepu jsou výrazně ovlivněny vnějšími faktory, pravděpodobnost získání stejných známek týkajících se projevu na základě srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných během různých let je mimořádně nízká.

Napadené rozhodnutí

26 Rozhodnutím A 010/2013 ze dne 26. listopadu 2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolací senát zamítl odvolání žalobkyně jako neopodstatněné, neboť měl zejména za to, že žalobkyně nadhodnotila význam srovnávacího výkazu odlišnosti, zatímco ve skutečnosti tento dokument obsahuje pouze doplňkové informace plynoucí z výsledků srovnávacích pěstování odrůd. Skutečnost, že tento dokument byl třikrát opraven, nemůže tedy podle odvolacího senátu vést k neplatnosti sporného odrůdového práva Společenství.

27 Pokud jde o otázku srovnávacích pěstování odrůd, odvolací senát shledal, že se žalobkyně omezila na tvrzení, že nebylo provedeno žádné přímé srovnání odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, s referenčními odrůdami. Odvolací senát poté, co takovéto přímé srovnání odrůd označil za „základní pravidlo“ v rámci uvedených pěstování, dospěl k závěru, že k takovémuto srovnání v projednávané věci došlo, jak to na jednání před odvolacím senátem potvrdil znalec zkušebního úřadu, p. C.

28 Odvolací senát mimoto upřesnil, že údaje začleněné do srovnávacího výkazu odlišnosti mohou pocházet pouze z výsledků získaných ze srovnávacích pěstování odrůd, jež byla uskutečněna pro odrůdu, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, a pro odrůdy, jež byly považovány za této odrůdě nejpodobnější. V této souvislosti odvolací senát nejprve vysvětlil, že z důvodu environmentálních vlivů na projev znaků nemohou být odrůdy, které jsou předmětem žádosti o odrůdové právo, porovnány s dříve doloženými a shromážděnými výsledky. Podle základního pravidla totiž v rámci srovnávacích pěstování odrůd představuje přímé srovnání odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, s referenčními odrůdami nezbytný předpoklad k udělení odrůdového práva Společenství. Odvolací senát poté uvedl, že skutečnost, že takovéto přímé srovnání živého materiálu bylo v projednávané věci provedeno, byla potvrzena na jednání před odvolacím senátem referentem zkušebního úřadu. Konečně odvolací senát dospěl k závěru, že CPVO a zkušební úřad provedly správně zkoušení podle protokolu ze dne 15. listopadu 2001.

29 Pokud jde o argument žalobkyně, kterým je CPVO vytýkáno, že jí nepředal výsledky zaznamenané v rámci srovnávacích pěstování odrůd, jež se uskutečnila v letech 2003 a 2004, navzdory několika žádostem o přístup předloženým v tomto směru, odvolací senát dovodil, že takovéto údaje si musel ponechat zkušební úřad. Dospěl tedy k závěru, že okolnosti související s uvedeným odepřením přístupu nebyly provázeny žádným nejasným motivem a byly pravděpodobně výsledkem nedorozumění mezi CPVO a zkušebním úřadem.

Návrhová žádání účastníků řízení

30 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– změnil uvedené rozhodnutí v tom smyslu, že prohlásí odrůdové právo Společenství zapsané pod číslem EU 15118 neplatným;

– uložil CPVO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených vedlejší účastnicí.

31 CPVO navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;

– podpůrně pro případ, že by bylo vyhověno žalobě proti rozhodnutí odvolacího senátu, rozhodl v souladu s čl. 190 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu, že CPVO ponese pouze vlastní náklady řízení.

32 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu v plném rozsahu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vynaložených vedlejší účastnicí;

– podpůrně zamítl návrh na změnu napadeného rozhodnutí, vrátil věc zpět odvolacímu senátu a uložil CPVO náhradu nákladů řízení vynaložených vedlejší účastnicí.

Právní otázky

K přípustnosti

33 V rámci spisu vedlejší účastnice a dupliky předložených Tribunálu vedlejší účastnice nejprve tvrdí, že žaloba není přípustná, neboť žalobkyně neopřela žalobní důvody o čl. 20 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2100/94, který je podle vedlejší účastnice jediným právním základem použitelným pro účely prohlášení odrůdového práva Společenství neplatným.

34 Vedlejší účastnice má dále za to, že přílohy 15 až 18, jež byly poprvé předloženy v replice, musí být prohlášeny za nepřípustné, neboť žalobkyně neuvedla důvody, které by ospravedlnily opožděné předložení uvedených příloh.

35 Konečně vedlejší účastnice vytýká žalobkyni, že nepředložila repliku jasným a přesným způsobem, čímž nesplnila požadavky plynoucí z judikatury. Konkrétně tvrdí, že argumenty uplatněné žalobkyní nebyly logicky a systematicky strukturovány, ale natolik se prolínají a překrývají, že vedlejší účastnice nemůže s jistotou zjistit podstatu vyvrácení, které žalobkyně zamýšlí učinit. Vedlejší účastnice tudíž ponechává na Tribunálu, aby posoudil, zda může být replika z důvodu výše uvedených nedostatků považována za nepřípustnou.

36 V rámci písemného vyjádření došlého kanceláři Tribunálu dne 20. června 2017, které se týkalo dokumentu předloženého žalobkyní na jednání před Tribunálem, vedlejší účastnice zpochybnila přípustnost doplňujících důkazů, jež u této příležitosti předložila žalobkyně, a to z důvodu, že tyto důkazy nebyly předloženy odvolacímu senátu.

37 Žalobkyně popírá argumenty uplatněné vedlejší účastnicí.

38 Zaprvé, pokud jde o tvrzení vedlejší účastnice o absenci výslovného odkazu na čl. 20 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2100/94, je nejprve třeba podotknout, že není vyžadováno, aby účastník řízení výslovně uvedl ustanovení, o která opírá uplatňované žalobní důvody. Stačí, aby předmět návrhu tohoto účastníka a hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je návrh založen, byly v žalobě uvedeny dostatečně jasně [viz rozsudek ze dne 15. ledna 2013, Gigabyte Technology v. OHIM – Haskins (Gigabyte), T-451/11, nezveřejněný, EU:T:2013:13, bod 28 a citovaná judikatura]. Tato judikatura se obdobně použije i v případě chyby při uvedení ustanovení, na kterých se zakládají žalobní důvody (viz rozsudek ze dne 15. ledna 2013, Gigabyte Technology v. OHIM – Haskins (Gigabyte), T-451/11, nezveřejněný, EU:T:2013:13, body 27 až 30).

39 Je každopádně třeba podotknout, že žalobkyně nepochybila, když žalobu podanou k Tribunálu opřela o článek 263 SFEU a článek 73 nařízení č. 2100/94, a nikoli o čl. 20 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení. Z příslušných znění článků 20 a 73 nařízení č. 2100/94 totiž vyplývá, že zatímco prvně zmíněné ustanovení uvádí případy, kdy CPVO musí prohlásit odrůdové právo Společenství neplatným, jakož i důsledky spojené s tímto prohlášením neplatnosti, druhé zmíněné ustanovení se použije v případě žaloby na neplatnost podané proti rozhodnutím odvolacích senátů k unijnímu soudu. Žalobkyně tedy správně opřela projednávanou žalobu o článek 73 uvedeného nařízení. Tvrzení vedlejší účastnice o nepřípustnosti žaloby z důvodu absence výslovného odkazu na čl. 20 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2100/94 musí tedy být odmítnuto.

40 Zadruhé, pokud jde o tvrzení vedlejší účastnice o nejasnosti a nepřesnosti repliky, je třeba je odmítnout. Argumentace předložená žalobkyní v replice je totiž dostatečně jasná a srozumitelná, což je ostatně potvrzeno skutečností, že CPVO podal podrobné shrnutí této argumentace, aniž odkázal na případné obtíže s porozuměním.

41 Tribunál následně posoudí, zda je užitečné se vyjádřit k argumentaci vedlejší účastnice týkající se údajné nepřípustnosti příloh 15 až 18, které žalobkyně předložila poprvé v replice, a doplňujících důkazů předložených žalobkyní na jednání před Tribunálem.

K věci samé

K prvnímu bodu návrhových žádání žalobkyně směřujícímu ke zrušení napadeného rozhodnutí

42 Žalobkyně vznáší na podporu žaloby tři žalobní důvody. Zaprvé v podstatě tvrdí, že odvolací senát nesprávně dovodil, že odrůda M 02205 je odlišná od referenční odrůdy KW 043. Podle jejího názoru bylo napadené rozhodnutí přijato v rozporu s články 6 a 7 nařízení č. 2100/94, neboť základní podmínka, podle které musí být odrůda, která je předmětem žádosti o odrůdové právo Společenství, „odlišná“ od referenčních odrůd, nebyla v projednávané věci splněna. Zadruhé má žalobkyně za to, že

odvolací senát porušil zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání tím, že shledal, že CPVO mohl se zpětnou účinnosti změnit znaky použité pro odůvodnění udělení odrůdového práva Společenství. Žalobkyně v tomto ohledu poukazuje i na nesprávné právní posouzení, kterého se odvolací senát podle ní dopustil při výkladu čl. 87 odst. 4 nařízení č. 2100/94.

43 Zatřetí žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu v podstatě tvrdí, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadou transparentnosti a právem na přístup k dokumentům. V tomto ohledu uplatňuje tři výtky.

44 Zaprvé s ohledem na předposlední a poslední verzi srovnávacího výkazu odlišnosti žalobkyně tvrdí, že povinnost založit srovnání odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, s referenčními odrůdami na údajích vyplývajících ze srovnávacích pěstování odrůd nebyla v projednávané věci splněna.

45 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že průzkum nebyl proveden transparentně, neboť během správního řízení CPVO navzdory několika žádostem nepředal žalobkyni dokumenty týkající se výsledků srovnávacích pěstování odrůd, jež byla provedena zkušebním úřadem během let 2003 a 2004, které by umožnily ověřit, zda byla podmínka uvedená v bodě 44 výše splněna. Z týchž důvodů žalobkyně tvrdí, že bylo porušeno právo na přístup k dokumentům.

46 Zatřetí žalobkyně v podstatě vytýká odvolacímu senátu, že neprovedl nezbytná ověření, a to navzdory důkazům o pochybení ze strany zkušebního úřadu, které žalobkyně předložila, ale spokojil se s ústními prohlášeními p. C., podle kterých se srovnávací pěstování odrůd uskutečnila v letech 2003 a 2004. Tímto postupem odvolací senát podle žalobkyně nesplnil požadavek nestrannosti plynoucí z čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

47 Nejprve je třeba zkoumat třetí žalobní důvod, konkrétně první a třetí výtku uplatněnou na podporu tohoto žalobního důvodu.

48 Jak bylo uvedeno v bodě 44 výše, žalobkyně v rámci první výtky zejména tvrdí, že z předposlední a poslední aktualizované verze srovnávacího výkazu odlišnosti vyplývá, že odlišnost odrůdy M 02205 byla zčásti založena na údajích, jež byly získány mimo rámec srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004 – a to v rozporu s použitelnými pravidly, podle kterých musí být srovnání odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, s referenčními odrůdami založeno pouze na údajích vyplývajících ze srovnávacích pěstování odrůd.

49 Konkrétně má žalobkyně pochybnosti o původu znaků, které byly začleněny do zmíněných posledních verzí srovnávacího výkazu odlišnosti, pokud jde o referenční odrůdu KW 043. V této souvislosti tvrdí, že z důkladného přezkumu známek týkajících se projevu, jež jsou uvedeny v těchto posledních verzích, pokud jde o odrůdu KW 043, vyplývá, že uvedené známky týkající se projevu jsou totožné s údaji zaznamenanými v úředním popisu odrůdy KW 043, jak byl stanoven v roce 2002, v návaznosti na srovnávací pěstování odrůd uskutečněná v letech 2000 a 2001. Takováto shoda je přitom vysoce nepravděpodobná s ohledem na vliv, který mohou mít sezóny na fenotypový projev.

50 Žalobkyně z toho vyvozuje, že informace uvedené v předposlední a poslední verzi srovnávacího výkazu odlišnosti, pokud jde o referenční odrůdu KW 043, nepocházely ze srovnávacích pěstování odrůd, ale byly převzaty z úředního popisu uvedené referenční odrůdy, jak byl stanoven v době udělení odrůdového práva Společenství pro tuto odrůdu.

51 Žalobkyně nezpochybňuje skutečnost, že v letech 2003 a 2004 došlo ke srovnávacím pěstováním odrůd. Nicméně v rámci třetí výtky vytýká CPVO zejména to, že navzdory důkazům, které předložila, se odvolací senát spokojil s ústními prohlášeními znalce zkušebního úřadu, p. C., aniž provedl sebemenší ověření chyb, kterých se tento úřad údajně dopustil.

52 CPVO argumenty žalobkyně popírá. Nejprve v podstatě tvrdí, že žalobkyně namítá, že zkušební úřad neprovedl přímé srovnání odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, s referenčními odrůdami. V této souvislosti uvádí, že na rozdíl od argumentů uplatněných žalobkyní na jednání před odvolacím senátem, znalec zkušebního úřadu, který v projednávané věci provedl technickou analýzu, potvrdil, že zkoušení odrůdy M 02205 bylo provedeno v souladu s protokolem ze dne 15. listopadu 2001 a že odrůda, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, byla srovnána se všemi referenčními odrůdami během dvou po sobě následujících období pěstování odrůd.

53 CPVO mimoto tvrdí, že odvolací senát neměl žádný důvod zpochybnit věrohodnost prohlášení, jež na jednání před ním učinil p. C., o provedení technického zkoušení, a zejména potvrzení ze strany posledně zmíněného, že odrůda M 02205 byla při srovnávacích pěstováních odrůd přímo srovnána se všemi ostatními obecně známými odrůdami řepy.

54 Vedlejší účastnice poukazuje v podstatě na to, že žalobkyně tvrdila, aniž toto tvrzení podložila důkazy, že informace zaznamenané v poslední verzi srovnávacího výkazu odlišnosti ve vztahu k odrůdě KW 043 nepocházely ze srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004. Z rozsudku ze dne 21. května 2015, Schräder v. CPVO (C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 57), přitom vyplývá, že osoba podávající návrh na prohlášení neplatnosti musí předložit podstatné důkazy a skutkové poznatky, které mohou vyvolat závažné pochybnosti o legalitě udělení sporného odrůdového práva Společenství. Vedlejší účastnice je tudíž názoru, že žalobkyně nesplnila důkazní povinnost.

55 V této souvislosti je nejprve třeba připomenout, že podle čl. 20 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2100/94 prohlásí CPVO odrůdové právo Společenství neplatným, pokud zjistí, že při udělení odrůdového práva Společenství nebyly splněny podmínky uvedené v článcích 7 nebo 10. Kromě toho podle čl. 7 odst. 1 téhož nařízení „je odrůda považována za odlišnou, pokud se dá projevem vlastností vyplývajících z genotypu nebo z kombinace genotypů jasně odlišit od jakékoli jiné odrůdy, jejíž existence je obecně známa ke dni podání žádosti stanoveného [stanovenému] podle článku 51“.

56 Kromě toho je třeba podotknout, že Soudní dvůr v tomto ohledu upřesnil, že podmínky vztahující se zejména k odlišnosti jsou podle článku 6 uvedeného nařízení podmínkami *sine qua non* pro přiznání ochrany Společenství. Pokud tedy tyto podmínky nejsou splněny, přiznaná ochrana je protiprávní a je v obecném zájmu, aby byla prohlášena za neplatnou od samého počátku (rozsudek ze dne 21. května 2015, Schräder v. CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 52).

57 Soudní dvůr též judikoval, že CPVO má širokou posuzovací pravomoc k prohlášení neplatnosti odrůdového práva ve smyslu článku 20 nařízení č. 2100/94. Nové přezkoumání a nové zkoušení chráněné odrůdy prostřednictvím řízení o prohlášení neplatnosti na základě článku 20 nařízení č. 2100/94 mohou tedy odůvodnit pouze závažné pochybnosti o tom, zda podmínky uvedené v článcích 7 nebo 10 tohoto nařízení byly ke dni přezkoumání a zkoušení stanovených v článcích 54 a 55 uvedeného nařízení splněny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. května 2015, Schräder v. CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 56).

58 V tomto kontextu musí třetí osoba, která požaduje prohlášení odrůdového práva neplatným, předložit podstatné důkazy a skutkové poznatky, které mohou vyvolat závažné pochybnosti o legalitě přiznání odrůdového práva uděleného na základě přezkoumání a zkoušení stanovených v článcích 54 a 55 uvedeného nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. května 2015, Schräder v. CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 57).

59 Je tedy na žalobkyni, aby na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti předložila podstatné důkazy a skutkové poznatky, které mohou u odvolacího senátu vyvolat závažné pochybnosti o legalitě přiznání odrůdového práva uděleného v projednávané věci.

60 Je proto třeba posoudit, zda doklady, které žalobkyně předložila v tomto ohledu před odvolacím senátem, byly dostačující k tomu, aby u odvolacího senátu vyvolaly závažné pochybnosti, a zda tedy mohly odůvodnit nové přezkoumání odrůdy M 02205 prostřednictvím řízení o prohlášení neplatnosti na základě čl. 20 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2100/94.

61 Pro podání odpovědi na tuto otázku je nejprve nezbytné ověřit požadavky stanovené dotčenou právní úpravou pro vypracování známek týkajících se projevu, na kterých se musí zakládat závěry o odlišnosti či neodlišnosti dané odrůdy rostlin. Dále je nezbytné posoudit, zda argumenty vznesené v tomto ohledu žalobkyní mohly u odvolacího senátu vyvolat závažné pochybnosti. Nakonec je třeba posoudit otázku, zda odvolací senát správně splnil své povinnosti ve vztahu k takovýmto závažným pochybnostem.

62 Zaprvé, pokud jde o požadavky stanovené dotčenou právní úpravou, je třeba podotknout, že podle čl. 56 odst. 2 nařízení č. 2100/94 se technické zkoušení provede v souladu s kontrolními obecnými pokyny vydanými Správní radou a pokyny danými CPVO. V této souvislosti je třeba podotknout, že široká posuzovací pravomoc, kterou má CPVO při výkonu svých funkcí, mu nemůže umožnit obejít technická pravidla, která upravují průběh technických zkoušení, aniž by porušil povinnost řádné správy a povinnost jednat řádně a nestranně. Závazná povaha těchto pravidel, a to i pro CPVO, je navíc potvrzena v čl. 56 odst. 2 nařízení č. 2100/94, který stanoví, že se technická zkoušení provádí v souladu s těmito pravidly (rozsudek ze dne 8. června 2017, Schniga v. CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, bod 79).

63 V tomto ohledu je zaprvé třeba podotknout, že v souladu s výše uvedeným čl. 56 odst. 2 přijal CPVO protokol ze dne 15. listopadu 2001 *s* cílem vydat kontrolní obecné pokyny týkající se technického zkoušení a podmínek zápisu odrůd náležejících k druhům řepy *Beta vulgaris L. ssp. Vulgaris var. altissima Döll*. Podle bodu III 2, nadepsaného „Zkoumaný materiál“ (material to be examined), a bodu III 5, nadepsaného „Pojetí zkoušek a podmínky pěstování“ (trial designs and growing conditions), uvedeného protokolu musí být odrůdy, které jsou předmětem žádosti o odrůdové právo, a referenční odrůdy předmětem přímého srovnání při pěstování, jež se obvykle musí uskutečnit během nejméně dvou samostatných vegetačních období. V napadeném rozhodnutí odvolací senát ostatně sám zdůraznil význam dodržení tohoto požadavku, který je podle jeho znění nezbytným předpokladem k udělení odrůdového práva Společenství (viz bod 28 výše).

64 Z výše uvedeného vyplývá, že známky týkající se projevu obsažené ve srovnávacím výkazu odlišnosti, na jejichž základě je určena odlišnost odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo, musí odpovídat známkám získaným na základě srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných během dvou ročních vegetačních období následujících po podání žádosti o odrůdové právo Společenství pro odrůdu, která je předmětem žádosti o odrůdové právo.

65 Zadruhé, pokud jde o argumenty vznesené žalobkyní, z písemností ve spise vyplývá, že před odvolacím senátem žalobkyně tvrdila, že skutečnost, že známky týkající se projevu udělené odrůdě KW 043 ve srovnávacím výkazu odlišnosti jsou totožné se známkami uvedenými v úředním popisu uvedené odrůdy, podepírá hypotézu, že tyto známky pocházejí z uvedeného úředního popisu, a nikoli ze srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004, za účelem udělení odrůdového práva Společenství pro odrůdu M 02205. Kromě toho se žalobkyně s odvoláním se na konkrétní příklady vyňaté z úředních popisů jiných odrůd snažila prokázat, že pravděpodobnost, že určitá odrůda cukrové řepy získá meziročně stejné známky, je velmi nízká.

66 V této souvislosti je třeba konstatovat, že jak bylo zdůrazněno v bodech 18 a 19 výše, přestože žalobkyně několikrát požádala o přístup ke složce týkající se odrůdy M 02205, včetně výsledků srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004, CPVO jí tyto výsledky předal až dne 2. března 2015, tedy po dni, kdy odvolací senát vydal napadené rozhodnutí. Je tudíž nutno konstatovat, že se žalobkyně nemohla opřít o jiné důkazy, než jsou ty, které předložila oddělením

CPVO, tj. srovnání údajů obsažených ve srovnávacím výkazu odlišnosti s údaji zaznamenanými v příslušných úředních popisech týkajících se odrůd M 02205 a KW 043, jakož i pro ilustraci údaji převzatými z úředních popisů jiných odrůd.

67 Žalobkyně se mimoto mohla před odvolacím senátem právem dovolávat četných chyb ve srovnávacím výkazu odlišnosti, které byly uvedeny v bodech 5 až 15 výše a vedly k několika následným opravám tohoto výkazu, přičemž tyto chyby mohly též vyvolat závažné pochybnosti u odvolacího senátu, přinejmenším o věrohodnosti známek týkajících se projevu, které odpovídaly znakům začleněným do srovnávacího výkazu odlišnosti. Opožděnost uvedených oprav ostatně mohla tyto pochybnosti ještě posílit, jak žalobkyně v podstatě zdůraznila před odvolacím senátem.

68 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že žalobkyně předložila odvolacímu senátu podstatné skutkové poznatky, které byly dostačující k vyvolání závažných pochybností o otázce, zda byly údaje použité pro referenční odrůdu KW 043 převzaty z úředního popisu této odrůdy. Odvolací senát byl tedy povinen ověřit podloženost tohoto tvrzení a vyvodit z toho důsledky pro odvolání podané žalobkyní.

69 Je navíc třeba dodat, že v odpovědích na písemné otázky Tribunálu CPVO uznal, že známky týkající se projevu udělené referenční odrůdě KW 043, jak byly začleněny do předposlední a poslední verze srovnávacího výkazu odlišnosti, neodpovídají údajům, jež byly získány na základě srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004, nýbrž byly převzaty z úředního popisu odrůdy KW 043.

70 Zatřetí, pokud jde o otázku, zda odvolací senát správně splnil své povinnosti ve vztahu k takovýmto závažným pochybnostem, je nejprve třeba připomenout, že se úloha CPVO vyznačuje vědeckou a technickou komplexností podmínek pro posuzování žádostí o odrůdové právo Společenství, takže je důvodné přiznat mu při výkonu jeho funkcí určitou posuzovací pravomoc (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2012, Brookfield New Zealand a Elaris v. CPVO a Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, bod 50 a citovaná judikatura). Tato posuzovací pravomoc se vztahuje zejména na ověření toho, zda je odrůda odlišná ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 2100/94 (viz rozsudek ze dne 8. června 2017, Schniga v. CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, bod 46 a citovaná judikatura).

71 Zadruhé CPVO jakožto instituce Evropské unie podléhá zásadě řádné správy, podle níž má řádně a nestranně zkoumat všechny relevantní okolnosti žádosti o odrůdové právo Společenství a shromáždit všechny informace týkající se skutkového a právního stavu nezbytné k výkonu jeho posuzovací pravomoci. CPVO je kromě toho povinen zajistit řádný průběh a účinnost řízení, která vede (viz rozsudek ze dne 8. června 2017, Schniga v. CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, bod 47 a citovaná judikatura).

72 Zatřetí je třeba připomenout, že článek 76 nařízení č. 2100/94 stanoví, že „[v] řízení před [CPVO] zjistí [CPVO] skutkový stav z moci úřední v míře, v jaké spad[á] pod články 54 a 55“.

73 Konečně je nutno konstatovat, že Soudní dvůr judikoval, že podle článku 51 nařízení Komise (ES) č. 874/2009 ze dne 17. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 2100/94, pokud jde o řízení před CPVO (Úř. věst. 2009, L 251, s. 3), se ustanovení týkající se řízení před CPVO obdobně použijí na odvolací řízení (rozsudek ze dne 21. května 2015, Schräder v. CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 46).

74 Zásada zjišťování skutkového stavu z moci úřední se tedy uplatní i v takovém řízení před odvolacím senátem (rozsudek ze dne 21. května 2015, Schräder v. CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 46). Kromě toho je odvolací senát rovněž vázán zásadou řádné správy, podle níž má řádně a nestranně zkoumat všechny relevantní skutkové a právní okolnosti případu, který projednává.

75 V projednávané věci se odvolací senát omezil na zaujetí stanoviska k otázce, zda byla v letech 2003 a 2004 uskutečněna srovnávací pěstování odrůd – což je okolnost, již podle odvolacího senátu potvrdil znalec zkušebního úřadu, p. C., na jednání, které se konalo před odvolacím senátem. Jak přitom vyplývá z bodu 25 výše, z písemného odůvodnění odvolání žalobkyně před odvolacím senátem je zjevně patrné, že žalobkyně obecně nezpochybňuje samotnou existenci srovnávacích pěstování odrůd, ale konkrétně skutečnost, že odlišnost odrůdy M 02205 byla určena na základě výsledků plynoucích z uvedených pěstování. Je ostatně třeba podotknout, že z napadeného rozhodnutí ani z protokolu z jednání před odvolacím senátem nevyplývá, že by panu C. byla během uvedeného jednání položena jiná otázka, než je otázka související s postupem, který zkušební úřad obvykle dodržuje při srovnávání cukrových řep.

76 Při takovémto tvrzení, jehož podloženost byla následně potvrzena ze strany CPVO před Tribunálem, nemohla tedy tvrzení znalce zkušebního úřadu, jež potvrzují existenci srovnávacích pěstování odrůd v letech 2003 a 2004, být zjevně dostačující k tomu, aby odvolací senát shledal, že splnění podmínky odlišnosti bylo doloženo na základě údajů, jež jsou v souladu s použitelnými technickými pravidly, a aby odvolání žalobkyně zamítl.

77 Naopak odvolací senát měl využít svých širokých zjišťovacích pravomocí, které mu jsou přiznány v článku 76 nařízení č. 2100/94, vykládaném ve světle judikatury zmíněné v bodě 74 výše, aby ověřil původ známek týkajících se projevu referenční odrůdy KW 043 uvedených v předposlední a poslední verzi srovnávacího výkazu odlišnosti a vyvodil z toho patřičné důsledky. Podle zásady řádné správy zakotvené v čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv měl totiž odvolací senát řádně a nestranně zkoumat veškeré relevantní okolnosti pro posouzení platnosti dotčeného odrůdového práva Společenství a shromáždit všechny informace týkající se skutkového a právního stavu nezbytné k výkonu jeho posuzovací pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. června 2017, Schniga v. CPVO, C-625/15 P, EU:C:2017:435, bod 84).

78 Odvolací senát se tedy měl ujistit o tom, že měl v době přijetí napadeného rozhodnutí k dispozici všechny relevantní poznatky – tj. zejména výsledky srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004 – aby mohl na základě relevantních údajů posoudit, zda posouzení odlišnosti odrůdy M 02205, porovnané s referenční odrůdou KW 043, bylo provedeno v souladu s použitelnými technickými pravidly.

79 Je přitom třeba podotknout, že CPVO na jednání před Tribunálem uznal, že v době přijetí napadeného rozhodnutí neměl odvolací senát k dispozici výsledky srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004. Uvedené údaje byly CPVO zaslány až po přijetí napadeného rozhodnutí.

80 Z toho vyplývá, že odvolací senát tím, že neprovedl náležitý průzkum, aby se ujistil, že odlišnost odrůdy M 02205, porovnané s referenčními odrůdami, byla určena na základě údajů plynoucích ze srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004, nesplnil správně své povinnosti.

81 Tento závěr není zpochybněn argumenty uplatněnými CPVO.

82 Zaprvé v rámci odpovědí na písemné otázky Tribunálu se CPVO opřel o argumenty, které se týkají jednak pozdějších známek souvisejících se znakem „délka kořene“, jak vyplývají z metody výpočtu založené na testu zvaném „nejmenší významný rozdíl“, jež byla představena poprvé až před Tribunálem, a jednak skutečnosti, že odrůdy M 02205 a KW 043 jsou každopádně nepochybně odlišné na základě výsledků získaných ze srovnávacích pěstování odrůd v letech 2003 a 2004, a to s ohledem na znak „barva listové čepele“.

83 V rozsahu, v němž se tyto argumenty vztahují k přezkumu legality napadeného rozhodnutí, stačí připomenout, že legalita napadených aktů může být posuzována pouze na základě skutkových a právních poznatků, na jejichž základě byly tyto akty přijaty, takže Tribunál nemůže přistoupit na řešení CPVO, aby v konečném důsledku přikročil k nahrazení odůvodnění, na němž je napadené rozhodnutí založeno (viz rozsudek ze dne 12. listopadu 2013, North Drilling v. Rada T-552/12,

nezveřejněný, EU:T:2013:590, bod 25 a citovaná judikatura). V rozsahu, v němž se tyto argumenty vztahují k pravomoci Tribunálu změnit rozhodnutí, je třeba připomenout, že výkon pravomoci změnit rozhodnutí se musí v zásadě omezovat na situace, kdy je Tribunál po přezkumu posouzení provedeného odvolacím senátem schopen na základě prokázaných skutkových a právních okolností určit, jaké rozhodnutí měl odvolací senát přijmout [viz rozsudek ze dne 18. září 2012, Schräder v. CPVO – Hansson (LEMON SYMPHONY), T-133/08, T-134/08, T-177/08 a T-242/09, EU:T:2012:430, bod 250 a citovaná judikatura]. Vzhledem k tomu, že odvolací senát neposoudil metodu výpočtu založenou na testu zvaném „nejmenší významný rozdíl“, ani výsledky získané ze srovnávacích pěstování odrůd v letech 2003 a 2004, Tribunálu nepřísluší, aby tyto argumenty posoudil v rámci pravomoci změnit rozhodnutí.

84 Kromě toho, pokud jde o znak „barva listové čepele“, je třeba podotknout, že argument CPVO je v rozporu s úvahou, již posledně zmíněný dříve sám vyjádřil – tj. úvahou zmíněnou v bodě 8 výše – podle které znak „barva listové čepele“ není relevantní pro prokázání splnění podmínky odlišnosti odrůdy, která je předmětem žádosti o odrůdové právo. Tyto argumenty CPVO musí proto být v každém případě odmítnuty.

85 Zadruhé požadavek uvedený v bodě 63 výše nemůže být zpochybněn ani argumentem CPVO, podle kterého musí být známky uvedené ve srovnávacích výkazech odlišnosti, pokud jde o referenční odrůdy, z důvodu „soudržnosti“ převzaty z úředních popisů uvedených odrůd.

86 První a třetí výtka uplatněné na podporu třetího žalobního důvodu jsou proto opodstatněné. Napadené rozhodnutí je tudíž třeba zrušit, aniž je nutné, aby Tribunál zaujal stanovisko k ostatním výtkám a žalobním důvodům uplatněným žalobkyní na podporu prvního bodu návrhových žádání.

K druhému bodu návrhových žádání žalobkyně směřujícímu ke změně napadeného rozhodnutí

87 V rámci druhého bodu návrhových žádání žalobkyně navrhuje, aby Tribunál změnil rozhodnutí odvolacího senátu a prohlásil odrůdové právo Společenství zapsané pod číslem UE 15118 neplatným.

88 CPVO a vedlejší účastnice zpochybňují možnost Tribunálu provést v projednávané věci změnu napadeného rozhodnutí. CPVO mimoto zpochybňuje samotnou pravomoc Tribunálu k zaujetí stanoviska k druhému bodu návrhových žádání žalobkyně. Je názoru, že jelikož se posouzení odlišnosti odrůdy rostlin podle článku 7 nařízení č. 2100/94 vyznačuje technickou a vědeckou komplexností, jež by mohla odůvodnit omezení rozsahu soudního přezkumu, musí být návrh žalobkyně na změnu napadeného rozhodnutí prohlášen za nepřípustný.

89 Je třeba předeslat, že s ohledem na jednoznačné znění čl. 73 odst. 3 nařízení č. 2100/94 má Tribunál pravomoc napadené rozhodnutí nejen zrušit, ale i změnit.

90 K meritu věci je třeba připomenout, že pravomoc změnit rozhodnutí přiznaná Tribunálu neznamená, že by měl pravomoc nahradit posouzení odvolacího senátu CPVO vlastním posouzením nebo provést posouzení v otázce, ke které se odvolací senát ještě nevyjádřil (obdobně viz rozsudek ze dne 21. července 2016, Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion v. EUIPO, C-226/15 P, EU:C:2016:582, bod 67 a citovaná judikatura).

91 Výkon pravomoci změnit rozhodnutí se proto musí v zásadě omezovat na situace, kdy je Tribunál po přezkumu posouzení provedeného odvolacím senátem schopen na základě prokázaných skutkových a právních okolností určit, jaké rozhodnutí měl odvolací senát přijmout (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. září 2012, LEMON SYMPHONY, T-133/08, T-134/08, T-177/08 a T-242/09, EU:T:2012:430, bod 250 a citovaná judikatura).

92 V projednávané věci je přitom nutno konstatovat, že se odvolací senát omezil na zaujetí stanoviska k otázce, zda došlo ke srovnávacím pěstováním v letech 2003 a 2004. Odvolací senát naproti tomu neposoudil tvrzení žalobkyně, podle kterého byla odlišnost odrůdy M 02205 určena na základě údajů týkajících se referenční odrůdy KW 043, jež vyplývaly z úředního popisu této odrůdy, a nikoli na základě výsledků získaných ze srovnávacích pěstování odrůd uskutečněných v letech 2003 a 2004.

93 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že Tribunál nemůže sám takovéto posouzení provést. Projednávaná věc musí být proto vrácena zpět odvolacímu senátu, aby posledně zmíněný rozhodl ve světle výše uvedených důvodů o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí CPVO, kterým byl zamítnut její návrh na prohlášení neplatnosti. Druhý bod návrhových žádání žalobkyně směřující ke změně napadeného rozhodnutí musí být tudíž zamítnut.

94 S ohledem na výše uvedené není nutné se vyjádřit k přípustnosti příloh 15 až 18, které byly předloženy žalobkyní poprvé v replice, a doplňujících důkazů předložených žalobkyní na jednání před Tribunálem.

K nákladům řízení

95 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

96 V projednávané věci CPVO a vedlejší účastnice neměly v podstatné části úspěch. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení pouze od CPVO, je důvodné posledně uvedenému uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení žalobkyně, a dále rozhodnout, že vedlejší účastnice ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů,

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Rozhodnutí odvolacího senátu Odrůdového úřadu Společenství (CPVO) ze dne 26. listopadu 2014 (věc A 010/2013) se zrušuje.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) CPVO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Aurora Srl.

4) Společnost SESVanderhave NV ponese vlastní náklady řízení.

Gratsias Dittrich Xuereb

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 23. listopadu 2017.

Podpisy.